

گزارش «ایران» از انفعال دولت های یازدهم و دوازدهم در خانه دادن شدن حدود ۱۵ میلیون کارگر ایرانی

۸ سال خانه‌ای برای کارگران ساخته نشد!

چندین تفاهمنامه برای ساخته شدن ده ها هزار خانه برای کارگران در دولت قبل به امضای وزرای کار و رؤسای دستگاه های دولتی رسید،اما هیچ کدام به سرانجامی نرسید

علی پیریولی خبرنگار

کارگران با وجود آنکه امسال میزبان دستمزدشان بالاتررفته ورقم مناسبی نسبت به گذشته دریافت می‌کنند، اما همچنان دستمزدشان تناسبی باقیمت مسکن ندارد.
به واقع دولت سیزدهم میراث‌دار ویرانی‌های گذشته‌است و همچنان بابت این موضوع نتوان می‌دهد. بی‌مسکنی و بدمسکنی نیمی از این قشر عظیم جامعه یعنی کارگران حلا یکی ازغدغه‌های دولت سیزدهم شده‌است.

قدرت خرید مسکن کارگران با دستمزدشان با توجه به رشد قیمت آن همخوانی ندارد. حتی آنها نمی‌توانند در طرح نهضت ملی مسکن که دولت در نظر دارد سالانه یک میلیون واحد مسکونی بسازد، مشارکت داشته باشند. آنها از آنجا که بخش عمده‌ای از درآمدشان را صرف هزینه اجاره‌خانه می‌کنند، نمی‌توانند آورده‌ای را که برای طرح نهضت ملی مسکن در نظر گرفته شده‌تأمین کنند. از طرفی شرایط دشوار اقساطی نیز مزید براین شده که کارگران خانه‌دار شدن خود را تنها در روپا ببینند. بنا برنظرارت کارشناسان وفعالان حوزه کار و تولید، بیش از ۶۰ درصد در آمد دستمزد کارگران در قالب اجاره و تأمین مسکن صرف می‌شود و بانگاهی به دیگر ارقام و هزینه‌های جاری یک خانوار کارگری در شرایط حاضر، ۴۰ درصد در آمد نا کافی کارگران با توجه به دریافتی مطابق قانون کار، به هیچ عنوان کفاف هزینه‌های مختلف معیشتی را نمی‌دهد.

■ **ارثیه شوم دولت دوازدهم**

البته این همه مشکلات ناشی از عملکرد دولت دوازدهم است. آنها به طرح نهضت ملی مسکن انتقاد دارند و از نحوه عملکرد وزارت راه و شهرسازی نسبت به خانه‌دار کردن کارگران در قالب این طرح خرده می‌گیرند؛ چون آنها که بنای وضع موجود هستند و برای افراکتنی تنها راه را انتقاد می‌دانند اما یادشان رفته هنگامی که دولت را در دست داشتند کلی تفاهمنامه نافرجام به امضا رساندند که هیچ کدام‌شان نه تنها عملی نشد، بلکه کوهی از مشکلات را برای

دولت سیزدهم به‌جا گذاشتند.

یکی از همین تفاهمنامه‌هایی که در دولت دوازدهم منعقد شد اما عقیم ماند و بار مالی برای دولت سیزدهم گذاشت، تفاهمنامه ساخت ۷۷۰ هزار واحد مسکونی در قالب طرح اقدام ملی مسکن با دستگاه‌های

دولت سیزدهم به‌جا گذاشتند. سرشماری سال ۱۳۹۵ حدود ۲۵ میلیون خانوار در ایران زندگی می‌کنند و موجودی مسکن کشور کمی بیش از این تعداد یعنی ۲۵ میلیون و ۱۲۱ هزار واحد مسکونی بوده است.

اما آنچه که در اختیار مصرف‌کنندگان واقعی

مختلف ونهادهای ذیربط است، پروانه اصلاحی، مدیرکل دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی در آن زمان گفت که این اقدام در نهایت می‌تواند بخشی از مشکل مسکن در کشور را حل کرده و در راستای تحقق وعده ایجاد مسکن در سراسر کشور توسط دولت دوازدهم صورت گرفته است. مدیرکل دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی تصریح کرد: در این طرح جامعه کارگری، فرهنگیان، نیروهای مسلح و... صاحب‌خانه خواهند شد.

امضای تفاهمنامه ایجاد ۲۰۰ هزار مسکن کارگری یکی دیگر از تفاهمنامه‌های بی‌سرانجامی بود که در دولت دوازدهم منعقد شد. در آن هنگام محمد شریعتمداری وزیر وقت وزارت کار اعلام کرد که این تفاهمنامه دی ماه سال ۱۳۹۸ بین وزرای راه و شهرسازی و تعاون در حوزه تأمین مسکن برای جامعه کارگری، بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی امضا شده است. وزیر وقت تعاون در آن زمان گفته بود که در ساخت مسکن کارگری از ظرفیت شرکت شهرک‌های صنعتی نیز که محل تجمع صنایع هستند، استفاده می‌شود تا برابر قانون کار، کارفرمایان نیز در این طرح مشارکت داده شوند.

■ **تأثیر عملکرد منفی دولت دوازدهم**

شواهد و گزارش‌ها نشان می‌دهد، یکی از مشکلات اساسی که وزارت راه و شهرسازی با آن دچار چالش است، بحث خانه‌دار کردن کارگران است.

اگرچه دولت سیزدهم از همان آغاز فعالیتش در مرداد ماه سال ۱۴۰۰، بنا را برساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی در قالب طرح بزرگ نهضت ملی مسکن گذاشته، اما در این مسیریک ساله با چالش‌های متفاوتی از جمله شانه خالی کردن برخی بانک‌ها از پرداخت وام، عدم تأمین آورده متقاضیان و مقاومت دستگاه‌های ذی‌اختصاص زمین‌های خود به این پروژه درگیر بوده است. نرخ تورم سالانه نهاده‌های ساختمانی به ۵۵ درصد از جمله این معضلات هستند که همه ناشی از عملکرد انتقاد آمیز دولت دوازدهم بوده است. براساس آمارهای افراد و خانوارهای ایرانی مسکن در کشور نشان می‌دهد که مطابق سرشماری سال ۱۳۹۵ حدود ۲۵ میلیون خانوار در ایران زندگی می‌کنند و موجودی مسکن کشور کمی بیش از این تعداد یعنی ۲۵ میلیون و ۱۲۱ هزار واحد مسکونی بوده است. مشکلات گفته شده نجات دهد؟

■ **ایجاد شرکت‌های تعاونی مسکن کارگری تخصصی**

اما تأکید دولت سیزدهم ساخت مسکن ویژه و ارزاقیمت برای کارگران است. اما مسکن کارجمیست؟ چگونه دولت می‌تواند کارگران را از بدمسکنی و بی مسکنی با وجود مشکلات گفته شده نجات دهد؟

قرار دارد، حدود ۲۳ میلیون واحد است و به عبارت دیگر با ۲.۵ میلیون مسکن خالی و ۲.۱ میلیون مسکن نیمه خالی که حداکثر شش ماه از سال مورد استفاده قرار می‌گیرد مواجه است. بازار مسکن همچنان با انتظار تورمی مواجه است و قیمت‌ها نسبت به ماه گذشته ۲.۵ درصد افزایش پیدا کرده است. در سه سال گذشته یعنی در ماه‌های اردیبهشت سال‌های ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۱ تورم سالانه مسکن در کل کشور به ترتیب ۲۲.۷ درصد، ۲۸.۵ و ۲۷.۲ درصد گزارش شده است. در خصوص بازار اجاره نیز در مدت یاد شده نرخ‌ها به ترتیب ۲۸.۳ و ۲۶.۹ درصد رشد کرده است. براساس گزارشی که مرکز آمار ارائه داده تورم نهاده‌های ساختمانی شهر تهران در آن دچار چالش است، بحث خانه‌دار کردن کارگران است. این عوامل باعث شده که کارگران بیش از پیش با پدیده بدمسکنی مواجه شوند و از طرفی نتوانند با طرح نهضت ملی مسکن همراه شوند. از سوی دیگر، طبق اعلام وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برآورد هزینه مسکن خانوار مستاجر شهرنشین روی خط فقر در سال ۱۴۰۱، نشان می‌دهد که به طور متوسط هزینه مستاجران نزدیک به خط فقر ماهانه حدود دو میلیون و ۴۵۴ هزار تومان است که در بالاترین نرخ در تهران سه میلیون و ۸۲۲ هزار تومان و در پایین‌ترین نرخ در خراسان جنوبی ۸۳۷ هزار تومان است.

■ **ایجاد شرکت‌های تعاونی مسکن کارگری**
تأمین مسکن یکی از دغدغه‌های مهم مردم است. اما تأکید دولت سیزدهم ساخت مسکن ویژه و ارزاقیمت برای کارگران است. اما مسکن کارجمیست؟ چگونه دولت می‌تواند کارگران را از بدمسکنی و بی مسکنی با وجود مشکلات گفته شده نجات دهد؟

■ **تأثیر عملکرد منفی دولت دوازدهم**

شواهد و گزارش‌ها نشان می‌دهد، یکی از مشکلات اساسی که وزارت راه و شهرسازی با آن دچار چالش است، بحث خانه‌دار کردن کارگران است. این عوامل باعث شده که کارگران بیش از پیش با پدیده بدمسکنی مواجه شوند و از طرفی نتوانند با طرح نهضت ملی مسکن همراه شوند. از سوی دیگر، طبق اعلام وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برآورد هزینه مسکن خانوار مستاجر شهرنشین روی خط فقر در سال ۱۴۰۱، نشان می‌دهد که به طور متوسط هزینه مستاجران نزدیک به خط فقر ماهانه حدود دو میلیون و ۴۵۴ هزار تومان است که در بالاترین نرخ در تهران سه میلیون و ۸۲۲ هزار تومان و در پایین‌ترین نرخ در خراسان جنوبی ۸۳۷ هزار تومان است.

دادنامه ۱۷۹ راه را برای سوءاستفاده کارفرمایان باز کرد

حذف حقوق کارگران با قراردادهای موقت

حیدر حادوی خبرنگار

تأمین امنیت شغلی برای کارگران به عنوان مهم ترین دغدغه این قشر یکی از پرچالش ترین مسائل سال های گذشته است. در واقع نبود امنیت شغلی در واقع برای کارگران در صورت عدم تأمین امنیت شغلی برای کارفرمایان است. در سال ۱۳۷۵ و در پی شکایات‌های متعدد، هیأت علمی دیوان عدالت اداری، دادنامه ۱۷۹ را صادر کرد

این امر از اوایل سال عقد قرارداد کاری موقت در مشاغلی با ماهیت مستمر گدشته تاکنون بارها فعالان کارگری و افرادی که حامی ایجاد امنیت شغلی در کشور بوده‌اند، بارها شکایات‌های متعددی را در این زمینه مطرح کرده‌اند، اما در این میان هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با صدور مجدد دادنامه ۱۷۹، نه تنها بخشنامه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی را باطل نکرد بلکه با این دادنامه این بخشنامه صادره را قانونی اعلام کرد. این در حالی است که این بخشنامه با قانون کار حاضر مغایرت دارد، زیرا در قانون کار صراحتاً عنوان شده کارفرما موظف به تنظیم قرارداد دائم برای کارگرانی است که به صورت مستمر در این شغل مشغول به کار هستند بنابراین به منظور ایجاد تعامل میان آنها باید تغییرات لازم در این بخشنامه ی مفاد و تبصره‌های قانون کار صورت گیرد. یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در بازار کار امنیت شغلی است که این امر نه تنها در ایران بلکه در جهان نیز جایگاه قابل توجهی را به خود اختصاص داده و جزو حقوق اولیه و اساسی یک نیروی

انسانی در محیط کار به شمار می‌رود، به طوری که دولت‌ها برای ایجاد این افزایش آرامش خاطر کارگران و کارکنان اقدامات قابل توجهی را انجام داده‌اند، اما از سوی کارفرمایان برای کارگران در نظر گرفته شده و تنظیم می‌شود. در صورت عدم تأمین امنیت شغلی معنا و مفهوم خود را از دست بدهد. درواقع با دادنامه ۱۷۹ که عقد قرارداد موقت، حتی در مشاغلی با ماهیت مستمر را قانونی دانسته است، شرایط برای ایجاد اشتغال های بی ثبات مهیا شده است. بنابراین شاید به همین علت است که از سال ۱۳۷۵ تاکنون بیش از ۹۵درصد کارگران شاعل به علت وجود قرارداد‌های موقت چند ماهه که زیر یک سال است از ثبات شغلی برخوردار نیستند.

■ **نباید با دید ابزاری و بهره‌کشی به کارگر نگاه شود**

در همین راستا فتح‌الله بیات رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی به روزنامه ایران گفت: امنیت شغلی نیاز حیاتی یک کارگر برای تأمین معیشت و ایدار است و بهره‌وری نیروی انسانی ارتباط مستقیم ب آن دارد، زیرا کارگرانی که امنیت شغلی و رضایت از محیط و کارفرمای خود داشته باشند، بهره‌وری خوبی خواهند داشت. درواقع با نزدیک شدن به اتمام قراردادهای موقت به علت اینکه کارگران نمی‌دانند کارفرما قصد ادامه همکاری با آنها را دارد یا خیر، دچار استرس شده و نمی‌توانند بهره‌وری کافی و همچنین با کیفیت در کار داشته باشند. بنابراین آسوده خاطر بودن از قرارداد برای کارگران امری بسیار مهم تلقی می‌شود و باید با هر نوع مانعی که موجب به خطر

■ چهارشنبه ۸ تیر ۱۴۰۱

■ سال بیست و هشتم

■ شماره ۷۹۴۴

۱۳

کار و تعاون

معاون وزیر تعاون

کار و رفاه اجتماعی خبر داد

مراکز مهارت آموزی

در مؤسسات عالی و دانشگاه‌ها

تأسیس می‌شود

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تأسیس مراکز مهارت آموزی و مشاوره شغلی در مؤسسات عالی و دانشگاه‌ها خبر داد و گفت: هدف اصلی این برنامه توانمندسازی دانشجویان و کمک به اشتغال دانش‌آموختگان دانشگاهی برای ورود به بازار کار است.

غلامحسین حسینی‌نیا، معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و رئیس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در گفت‌وگو با خبرنگاری تسنیم، از تأسیس و اداره مراکز مدیریت

مهارت آموزی و مشاوره شغلی (TMC) در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی خبر داد و گفت: سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در راستای اجرای تکالیف قانونی خود و پاسخگویی به نیازهای بازار کار، مبنی بر توانمندسازی و تربیت نیروهای دانش‌آموخته متخصص و ماهر، از سال ۱۳۸۷ با روندی صعودی بر اساس رویکردها و برنامه‌های آموزشی مختلف نسبت به طراحی و اجرای دوره‌های مهارت آموزی ویژه دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاهی، اقدام کرده است.

وی ادامه داد: بهبود و ارتقای برنامه‌های در حال اجرای سازمان، ایجاد نمود تاد تاریخ ۹۷/۱۱/۱ با اعمال برخی اصلاحات روی شیوه‌های مهارت‌آموزی دانشجویان مبتنی بر آسیب‌شناسی آن و نیز توسعه رویکرد مشارکت فعال تر بخش خصوصی، نسبت به تدوین و ابلاغ دستورالعملی تحت عنوان «تأسیس و اداره مراکز مدیریت مهارت‌آموزی و مشاوره شغلی (TMC) در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی» با تأکید بر جایگزینی آن با دیگر برنامه‌های جاری، اقدام شود.

حسینی‌نیا با بیان اینکه هدف اصلی این برنامه، توانمندسازی مهارتی دانشجویان و کمک به اشتغال دانش‌آموختگان دانشگاهی برای ورود به بازار کار است، افزود: این برنامه بر پایه سه فرآیند اصلی نیازسنجی مهارتی، ارائه خدمات مشاوره شغلی و آموزشی و نهایتاً ارائه خدمات مهارت آموزی مورد نیاز بازار کار به دانشجویان با تکیه بر ظرفیت‌های بالقوه و بالفعل دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، دفاتر مشاوره شغلی و کارپایی‌های غیردولتی و نهایتاً مراکز دولتی و آموزش‌گاه‌های آزاد وابسته به سازمان است.

بانک‌های متخلف

به هیأت انتظامی بانک‌ها معرفی می‌شوند

مدیر اداره ارزیابی سلامت نظام بانکی بانک مرکزی با تشریح اقدامات این بانک در جهت کنترل رشد ترازنامه بانک‌ها گفت: با رصد و پایش از سوی بانک مرکزی و اقدامات انضباطی اتخاذ شده، رشد ترازنامه بیشتر بانک‌ها متوقف شده است.

به گزارش بانک مرکزی میرعمادی افزود: با الزام بانک‌ها به رعایت حد ۲ درصدی ماهانه در رشد ترازنامه زمینه برای توقف رشد شتابان خلق نقدینگی از سوی بانک‌ها فراهم شده است.

وی با بیان اینکه با پیگیری‌های بانک مرکزی در صورت تخلف از سوی هر بانک با اقدامات انضباطی بانک مرکزی مواجه خواهد شد، تأکید کرد: متناسب با درصد تخلف بانک‌ها از رشد مقداری ترازنامه نرخ سپرده قانونی بانک افزایش می‌یابد. همچنین معرفی هیات مدیره بانک خاطی به هیأت انتظامی بانک‌ها نیز در دستورکار قرار دارد و اگر طرف یکسال بانکی نتواند خود را با قوانین و مقررات منطبق کند، هیأت مدیره آن به هیأت انتظامی بانک‌ها معرفی و موارد تنبیهی براساس قانون بر آنها اعمال خواهد شد. وی با اشاره به دریافت گزارش‌های ماهانه برای ارزیابی شاخص‌ها تصریح کرد: آمار و اطلاعات به‌صورت ماهانه دریافت و پردازش می‌شود ولی گزارش شاخص‌ها به‌صورت فصلی بررسی و ارائه می‌شود و اگر بانکی مرتب‌گه رشد مقداری ترازنامه در یک ماه بیش از حد مجاز شد، این فرصت را دارد که طی دو ماه نسبت به اصلاح روند اقدام کند و در غیر این صورت در پایان هر فصل با اقدامات تنبیهی مواجه خواهد شد.

میرعمادی با اشاره به رشد شتابان بخشنامه کنترل مقداری ترازنامه بانک‌ها و اقدامات بانک مرکزی در این خصوص گفت: بعد از رصد و پایش بانک‌ها و اقدامات قانونی و انضباطی همچون افزایش نرخ سپرده قانونی بانک‌های متخلف و تعیین حد مجاز رشد مقداری ترازنامه موفق به توقف روند رشد ترازنامه بانک‌ها شدیم و ادامه این روند موجب کنترل بیشتر بانک مرکزی بر روند خلق نقدینگی بانک‌ها می‌شود.

آمار کارگرانی که فاقد مسکن هستند را در اختیار دارند و می‌توانند اعلام کنند کسانی که متقاضی مسکن هستند عضو تعاونی شوند و هیأت مدیره تشکیل داده و ثبت نام کنند.

مشاور کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران، اجاره به شرط تملیک را راهکار دوم برای خانه‌دار شدن کارگران عنوان کرد و گفت: اگر خانه‌های اجاره به شرط تملیک ساخته شود کارگران توان خرید آن را دارند و می‌توانند صاحب ملک شوند.

■ **اختصاص زمین رایگان به کارگران**

عباسی درباره واگذاری زمین رایگان به کارگران نیز می‌گوید: این طرح ایده خوبی است که به کارگران زمین ارزان و رایگان اختصاص بدهیم تا خودشان ساخت و ساز کنند ولی ممکن است زمین را بفروشند و همچنان بی‌مسکن بمانند در حالی که هدف دولت این است که افراد فاقد مسکن با واگذاری زمین‌ها صاحب مسکن شوند ولی ممکن است فرد زمین را فروخته و به راه افتاده و جنبه عمومی دارد ولی اگر مسکن کارگری است که می‌توان آنها را به هدف باهدفیم به طور ویژه کارگران را در نظر بگیریم می‌توانیم در قالب تعاونی‌های مسکن اقدام کنیم. پورموسی معتقد است: بهترین راهکار برای خانه‌دار شدن کارگران، تعاونی‌های کارگری است که می‌توان آنها را به شرایطی مشابه سایر تعاونی‌های مسکن تبدیل کرد یا با عضویت کارگران تشکیل داد. به گفته وی، با توجه به آنکه کارگران توان پرداخت اقساط وام‌های مسکن را ندارند، باید زمین به طور رایگان اختصاص یابد و اگر امتیازات خاصی به لحاظ پرداخت تسهیلات و ساخت و ساز در نظر گرفته می‌شود، این امتیازات برای کارگران ویژه و جداگانه باشد. ساختن مسکن با عضویت کارگران مسکن کارگری ارزان‌تر و مقرون به صرفه‌تر است و موجب می‌شود کارگران زودتر خانه‌دار شوند.

■ **خانه‌های اجاره به شرط تملیک ساخته شود**

یک فعال کارگری بر لزوم پرداخت وام و تسهیلات ارزان مسکن به کارگران تأکید کرده، می‌گوید: اگر خانه‌های اجاره به شرط تملیک ساخته شود کارگران توان خرید آن را دارند و می‌توانند صاحب ملک شوند.

غلامرضا عباسی در گفت‌وگو با ایسنا، در ارزیابی پروژه ساخت ۴۰۰ هزار مسکن کارگری می‌گوید: در بحث تأمین مسکن ارزان برای کارگران یکی از راه‌ها این است که صنوف کارگری یا واحدها و مراکز که تعداد کارگران‌شان کمتر است مشترک‌المنافع تعاونی مسکن ایجاد کنند و در کارخانه‌های بزرگ هم اگر تعاونی ندارند، می‌توانند تسهیلات مسکن شکل بدهند و کارگران عضو تعاونی شوند.

به گفته وی، در حال حاضر کارفرمایان

افتتاح شغل کارگرمی می‌شود، قراردادها علاوه بر آن حاصل این رضایت، تملیک با کیفیت بالا خواهد بود که منجر به خروج کالاها و خدمات قابل رقابت از بنگاه‌های تولیدی و ارائه دهنده خدمات خواهد شد، اما زمانی که با دید ابزاری و بهره‌کشی به کارگر نگاه شود، نباید انتظار تولید و بهره‌وری عالی داشت. از سوی دیگر اگر شرایط لازم برای امنیت اشتغال کارگر مهیا نباشد، معیشت کارگران تأمین نخواهد شد. وی در ادامه بیان کرد: با توجه به اینکه در دادنامه ۱۷۹ قید شده کارفرما تنظیم می‌شود وجود دارد که کارگر در مشاغلی که ماهیت مستمر دارد مانعی ندارد، اغلب کارفرمایان از این امر بی‌توجه بوده‌اند و در نتیجه با تنظیم قراردادهای کوتاه‌مدت که زیر یک سال است، برای مشاغلی با ماهیت مستمر پرداخته‌اند.

از همین رو ۹۵درصد کارگران فعال در جامعه همه ساله با قراردادهای موقت سابقه کاری خود را سپری کرده و ۳۰سال کاری خود را پشت‌سر می‌گذارند، در حالی که با تنظیم قراردادهای موقت، اغلب کارگران از حق و حقوق اولیه و مسلم خود محروم می‌شوند، به طوری که در برخی موارد حتی کارگرانی که ۲۵سال سابقه کاری دارند نیز به راحتی توسط کارفرما اخراج می‌شوند.

بیات تأکید کرد: یکی از درخواست‌های فعالان کارگری از دولت سیزدهم اجرای تبصره یک ماده ۷ قانون کار است که در سال ۱۳۶۸ به تصویب رسید. با اجرای این تبصره در شغل‌هایی که مدت زمان استمرار آن زیر ۴سال است تمام نیروی انسانی پیمانی و پروژه‌ای می‌توانند با قراردادهای موقت فعالیت کنند و اگر مدت زمان استمرار آن شغل بیشتر از ۴